

tillade os her. Jeg vil bare høre, om ministeren kan bekræfte dette.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Da jeg ikke gør mig de store forhåbninger om, at man kan argumentere med udgangspunkt i miljøbetragtninger på det her område over for regeringen, altså at det ikke er det, der bider på, at det ikke er den type argumenter, der bider på, så vil jeg tage udgangspunkt i det rent økonomiske, for det må i det mindste erhvervsministeren være optaget af.

Kl. 20.45

Som erhvervsminister – og også som vicestatsminister – er man nødt til at være optaget af, hvordan det er, Danmark kommer til at se ud efter 2010, efter 2012. Vi har lagt nogle klare retningslinjer for, hvordan Danmark skal udvikle sig indtil 2010, men jeg tror også, at vi alle i denne her sal er enige om, at det er nok så nødvendigt at gøre noget efter 2010, hvis vi skal holde Danmark på rette kurs. For hvad er det for nogle problemer, vi kommer til at stå med efter 2010?

Vi kommer til at stå med en stor del af befolkningen, som er ældre, og som har brug for hjælp. Vi kommer til at stå med det problem, at arbejdsudbuddet er lille. Med andre ord: Vi kommer stadig til at stå med nogle store velfærdsøkonomiske problemer.

Hertil kommer, at vi også kan gå hen og stå med et betalingsbalanceproblem, først og fremmest fordi vores olieeksport ikke nødvendigvis stiger, og fordi kulimporten stiger fra 2004 og fremefter som følge af den klimapolitik, vi har ført. Dertil kommer så, at vi jo også vil komme til at stå med et kæmpe CO₂-problem, fordi vi stadig væk ville skulle reducere med 21 pct. efter 2012, i og med at vi overhovedet ikke har gjort noget herhjemme.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Miljøministeren erkender, at man faktisk ikke på nogen måde kan sikre, at man ikke køber varm luft. Det indrømmer ministeren blankt. Og det vil sige, at det kvotesystem, som man nu begynder at købe i, for en eller anden procentdels vedkommende vil være varm luft. Vi kan ikke på forhånd forudse hvor meget, men det vil det være. Det erkender man nu fra ministerens side.

Så vil jeg godt spørge ministeren, om ikke den fundamentale kendsgerning simpelt hen er den, at når man ikke reducerer i Rusland, og når

man i Rusland har mulighed for at øge sit forbrug af fossile brændstoffer, og når man samtidig ved hjælp af kvotehandel heller ikke reducerer i Danmark, så bliver den samlede virkning, at man ikke reducerer. Og så har man ophævet hensigten med Kyotoaftalen. Det er da det enkle facit i den her beregning.

Al ministerens teknik kommer han ikke ret langt med, for facit er, at Kyotoaftalen, hvis den kan bruges på den måde, regeringen nu forsøger sig med, i realiteten ligger i ruiner. Det er jo resultatet. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil starte med hr. Keld Albrechtsen. De, der ikke skulle kende hr. Keld Albrechtsen – hvis der er nogen, der ikke gør det – må aldrig nogen sinde forledes til at tro, at hr. Keld Albrechtsen ikke kan regne bedre, end han lige gav udtryk for her. Det kan han. Så det er slet ikke problemet. Problemet bliver mere, om jeg har tid til at forklare det, og det kan jeg se jeg ikke har.

Så jeg er nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen: Hvordan hr. Keld Albrechtsen end vender og drejer det her, går jeg ud fra, at hr. Keld Albrechtsen ved, at verden besluttede, at hvad der blev udledt i 1990, skulle sænkes med 5 pct. Og når vi kommer til slutningen af dagen og alle har gjort det, de skal, og alle har levet op til den aftale, som bl.a. vores egen tidligere miljø- og energiminister skrev under på, så har man reduceret med 5 pct.

Man skal jo ikke prøve på at fortælle folk, at det, der skete i Kyotoaftalen, var, at man ikke vidste, at man skrev 1990. Men netop fordi økonomien kolliderer i Rusland, har de nu nogle kvoter tilovers. Hr. Keld Albrechtsen eller andre kan købe dem – altså som virksomhed eller stat – eller de kan lade være. Men Rusland kan altid sælge dem til hvem, de måtte have lyst til, så snart de er med i Kyotoprotokollen.

Jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen: Lov mig i det mindste, at man ikke forsøger at fortælle befolkningen, at hvis Danmark ikke køber dem, vil de ikke blive solgt. Det vil de helt sikkert. De vil alligevel blive solgt, for det har man ret til. Det er så at sige Ruslands ejendom.

Så der er ikke noget at tage fejl af der, medmindre hr. Keld Albrechtsen har den holdning, at Rusland på en eller anden måde skal straffes og fratages de rettigheder, de fik ligesom alle andre lande, f.eks. Vesttyskland, som måtte tage hele Østtysklands industri, der gik ned, og køre